

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1990	Κυριακὴ ΙΕ' Λουκᾶ (Λουκ. 19,1-10) 22 Ἰανουαρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ποθοῦμε νὰ γνωρίσουμε τὸν Ἰησοῦ;

«Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι...» (Λουκ. 19,3)

Ζοῦσε, ἀγαπητοί μου, στὴν Ἱεριχώ, τὴν ἱστορικὴ πόλι τῆς Παλαιστίνης, ἕνας ποὺ τὸ ὄνομά του ἦταν στὰ χεῖλη ὄλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ὡς σύμβολο ἀδικίας καὶ ἀρπαγῆς· ἦταν ὁ ἀρχιτελώνης **Ζακχαῖος**, ὁ πιστὸς αὐτὸς ὑπηρετῆς τοῦ «μαμωνᾶ» (βλ. Ματθ. 6,24. Λουκ. 16,9,11,13), τὸ ἰσχυρὸ καὶ σκληρὸ αὐτὸ ὄργανο τοῦ διαβόλου.

Θησαύριζε γιὰ τὸν ἑαυτό του, θησαύριζε γιὰ τὴν οἰκογένειά του, καὶ ἀδιαφοροῦσε τελείως γιὰ τὸ ποιά μέσα μεταχειρίζεται ὥστε ν' ἀποκτήσῃ ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερο πλοῦτο. Νὰ θησαυρίσῃ ἤθελε, νὰ γίνῃ μέγας καὶ τρανὸς μὲ τὰ πλοῦτά του· νὰ ὁ σκοπός, ὁ μοναδικὸς σκοπός, ποὺ ὁ Ζακχαῖος ἔταξε στὸν ἑαυτό του ὡς στόχο τῆς ζωῆς του.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχία δὲ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐργαζόταν συνεχῶς· ἔθεσε σὲ κίνησι ὅλη τὴν εὐφυΐα του, ὅλη τὴν ἐξυπνάδα του, καὶ ὅλη τὴ δραστηριότητά του. **Ὁ ταλαίπωρος!** Ζοῦσε καὶ ἐκινεῖτο μόνο γιὰ τὸ χρήμα, μόνο γιὰ τὴν ὕλη. Σὰν ἀξιοθρήνητος δοῦλος τοῦ χειροτέρου τυράννου— καὶ ὑπάρχει χειρότερος τύραννος ἀπὸ τὸ χρήμα, ἀπὸ τὸν «μαμωνᾶ»— ἐργαζόταν κινώντας ἀκατάπαυστα τὰ ἐπικίνδυνα μηχανήματα τοῦ διαβόλου· ἐννοῶ τὰ διαφόρων εἰδῶν πολύπλοκα μηχανήματα τῆς κλοπῆς, τῆς ἀρπαγῆς, τῆς ἀδικίας, τῆς αἰσχροκέρδειας.

Μέσα σὲ μία τέτοια ἀτμόσφαιρα περνοῦσε τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς του ὁ ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος, ὅταν κάποια στιγμή τοῦ ἔρχονται μερικὲς παράδοξες εἰδήσεις ποὺ συνταράσσουν βαθειὰ τὴν ψυχὴ του. **Ἀκούει**—καὶ δὲν εἶνε λίγοι αὐτοὶ ποὺ τὰ λένε, εἶνε πολλοί—, ὅτι στὴν Ἰουδαία ἐμφανίστηκε κάποιος, τ' ὄνομά του εἶνε **Ἰησοῦς**, ὁ ὁποῖος λέει καὶ κάνει πράγματα ἀξιοθαύμαστα.

Μαθαίνει, ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ζῆ ὅπως

ζῆ ἡ ἀφεντιά του, ὅπως ζοῦν οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι, ποὺ συνήθως δουλεύουν στὸ χρήμα, στὴ σάρκα, στὶς ἡδονές. Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, ὅπως τὸν περιγράφουν οἱ ἴδιες πληροφορίες τοῦ λαοῦ, μένει ἀνώτερος ἀπ' ὅλα αὐτά, ζῆ μιὰ ζωὴ πολὺ διαφορετικὴ, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπίστευτο φαινόμενο ἁγίας ζωῆς. Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς κηρύττει μιὰ διδασκαλία νέα καὶ κάνει θαύματα πρωτοφανῆ... Τέτοια καὶ ἄλλα πολλὰ γιὰ τὸν Ἰησοῦ θὰ ἄκουγε, μὲ μεγάλη του ἀπορία, ὁ Ζακχαῖος ὁ ἀρχιτελώνης τῆς Ἱεριχώ, καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ εἰδήσεις θὰ κέντριζαν τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ θὰ ἄναβαν τὴν περιέργειά του νὰ δῆ καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸ τὸν Ἰησοῦ. Πολὺ θὰ ἤθελε νὰ εὑρίσκε κάπου μιὰ εὐκαιρία νὰ τὸν ἀντικρύσῃ ἔστω...

Ἄλλὰ νά· ὁ Ἰησοῦς ἐπισκέπτεται τώρα τὴν Ἱεριχώ! Ἦταν τυχαῖο; Τίποτα δὲν εἶνε τυχαῖο. Κι αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψι εἶχε τὸ σκοπὸ τῆς. Γνωρίζει ὁ Χριστὸς ὡς καρδιογνώστης, ὅτι μέσα ἐκεῖ στὴν πόλι αὐτὴ βρίσκεται **μία ψυχὴ**, ἡ ψυχὴ τοῦ Ζακχαίου, ἡ ὁποία ἄρχισε νὰ ἐλκύεται πρὸς αὐτὸν μὲ πόθο σφοδρό. Γι' αὐτὴν λοιπὸν καὶ μόνο τὴν ψυχὴ ἀξίζει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἱεριχώ ὁ γλυκύτατος Διδάσκαλος.

Πρὶν ἀπὸ λίγο, κάπου στὰ πρόθυρα τῆς πόλεως αὐτῆς, θαυματουργεῖ· στὸ πρόσταγμα του **«Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σέσωκέ σε»** ἕνας τυφλὸς ζητιᾶνος βρίσκει τὸ φῶς τῶν ματιῶν του καὶ ἀναβλέπει, κι ἀμέσως προστίθεται κι αὐτὸς στὸ πλῆθος ποὺ περιστοιχίζει τὸν Διδάσκαλο· **«καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν»** (Λουκ. 18,42-43). Ἀμέσως λοιπὸν μετὰ τὸ θαῦμα αὐτό, αὐτὸν τὸν θρίαμβο τῆς πίστεως στὸ ὄνομά του, ὁ Ἰησοῦς εἰσέρχεται στὴν Ἱεριχώ.

Ὅλη ἡ Ἱεριχώ στὸ πόδι, ὑποδέχεται τώρα τὸ μεγάλο Διδάσκαλο καὶ Προφήτη. Σκιρτοῦν ἀπὸ χαρὰ οἱ καρδιὲς ὄλων· ἀλλὰ πρὸ παντὸς—ποιός θὰ τὸ περίμενε;— σκιρτᾷ ἀπ' τὴ

χαρά της ή καρδιά του ἀρχιτελώνη. Καὶ δὲν τὸ κρύβει. Στὸ ἄκουσμα τῆς εἰδήσεως ὅτι «ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται» ἀφήνει τὸ τελωνεῖο, κλείνει τὸ μαγαζί του, καὶ τρέχει. Ποῦ πάει; Θέλει νὰ δῆ αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, τὸν Ἰησοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο τόσα ἔχει ἀκούσει· πῶς νὰ εἶνε ἄραγε; «Ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι» (ἔ.ἀ. 19,3).

Θὰ ἤθελε ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν συναντήσει, νὰ τὸν γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ. Μὰ τὰ ἐμπόδια ποὺ βρίσκει μπροστά του εἶνε πολλά· ὁ κόσμος ποὺ μαζεύτηκε εἶνε πλῆθος, «ὄχλος» πολὺς· κι αὐτὸς κοντός, τὸ ἀνάστημά του μικρό, δὲν μπορεῖ νὰ δῆ. Ὁ πόθος του ὅμως νὰ δῆ τὸ Χριστὸ εἶνε μεγάλος καὶ δὲν ἀπογοητεύεται, δὲν ὑποχωρεῖ μπροστά στὰ ἐμπόδια· ἕως ὅτου ἀξιῶνεται νὰ βρῆ αὐτὸ ποὺ ποθεῖ ἡ ψυχὴ του, νὰ πάρη αὐτὸ ζητάει, **νὰ δῆ τὸ Χριστό**. Πῶς τὸ κατώρθωσε; Γνωρίζοντας ἀπὸ ποιο μέρος θὰ περνοῦσε ἡ πομπή, τρέχει μπροστά ἀπὸ τὸν κόσμο, βρίσκει ἕνα δέντρο, μιὰ συκομουριά, καὶ ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὴν καθὼς πρέπει συμπεριφορά, κάθε ἀξιοπρέπεια, λὲς καὶ ἦταν μικρὸ παιδί, σκαρφαλώνει σὰν γατὶ πάνω στὰ κλαδιά. Ἀπὸ ἐκεῖ μποροῦσε νὰ βλέπη.

Ὅταν ἡ πομπὴ ἔφτασε στὸ σημεῖο ἐκεῖνο, ὁ Χριστὸς σηκώνει τὰ μάτια, βλέπει τὸν ἀρχιτελώνη πάνω στὸ δέντρο καὶ τὸν φωνάζει μὲ τὸ ὄνομά του· «*Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι*» κατέβη γρήγορα, **Ζακχαῖε, σήμερον θὰ μείνω στὸ σπίτι σου** (ἔ.ἀ. 19,5).

Αὐτὸ ἦταν. Ἔτσι ὁ Ζακχαῖος ἀξιῶθηκε ὄχι μόνο ν' ἀντικρύσει ἀπὸ μακριὰ τὸ Χριστὸ ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ τὸν φιλοξενήσει στὸ σπίτι του. Αὐτὸ ὅμως ἔκανε τὸν κόσμο νὰ γογγύζη, πῶς ὁ Χριστὸς δέχεται νὰ φιλοξενηθῆ ἀπὸ ἄνθρωπο ἁμαρτωλό; Καὶ τότε ὁ Ζακχαῖος, στάθηκε ἐκεῖ, μπροστά σὲ ὄλους, καὶ **δήλωσε μετάνοια** γιὰ ὄλο τὸ ἁμαρτωλὸ παρελθόν του, μετάνοια **ἐμπρακτὴ** καὶ ὄχι μὲ λόγια μόνο. Ἔτσι **ἀξιῶθηκε νὰ πάρη τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ**· τὴν πῆρε ἀξίως, ὄχι χαριστικά, ἀφοῦ ἄλλαξε ριζικὰ ὄλο τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς του.

***

Ἄς μακαρίσουμε, ἀδελφοί μου, τὸ Ζακχαῖο γιὰ τὴν προθυμία καὶ τὸν πόθο ποὺ εἶχε νὰ δῆ καὶ νὰ γνωρίσει τὸ Χριστό, καὶ ἄς κλάψουμε γιὰ τὴν **ἀπροθυμία** τῆ δικῆ μας πρῶτα καὶ μετὰ τόσων ἄλλων, καθὼς καὶ γιὰ τὴν **ἀδιαφορία**, ποὺ ἔχουμε γιὰ νὰ δοῦμε καὶ νὰ γνωρίσουμε τὸν Ἰησοῦ. Ἀλλοίμονό μας! Ἀκούμε κ' ἐμεῖς, ὅπως ὁ Ζακχαῖος, πολλὰ γιὰ τὸν Κύριο, γιὰ τὴν ἀγία του Ἐκκλησία, γιὰ τὰ θαύματά

του, γιὰ τὴ διδασκαλία του, γιὰ τὸν ἅγιο βίό τῶν μαθητῶν του. Ἀλλὰ τ' ἀκούμε ὄλα αὐτὰ χωρὶς μέσα μας ν' ἀναπτυχθῆ τὸ ζωηρὸ καὶ ἰδιαίτερο ἐκεῖνο ἐνδιαφέρον νὰ δοῦμε κ' ἐμεῖς καὶ νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ «τὸν Ἰησοῦν **τίς ἐστι**». Μένουμε διαρκῶς στὸ περιθώριο, στὴν κερκίδα, τῶν περιέργων θεατῶν καὶ ἀκροατῶν τοῦ Ἰησοῦ, χωρὶς νὰ προχωροῦμε νὰ συνάψουμε σχέσεις ἰδιαίτερης γνωριμίας καὶ ἀγάπης μαζί του, χωρὶς νὰ φθάνουμε στὴν ἀπόφασιν νὰ κάνουμε κ' ἐμεῖς τὸ μεγάλο καὶ ἥρωικὸ βῆμα τῆς ἐμπρακτοῦς μετανοίας, χωρὶς νὰ δρασκελίζουμε κ' ἐμεῖς τὸ κατώφλι γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὸν χῶρο ποὺ γίνεται ἡ συνάντησι καὶ ἡ **προσωπικὴ γνωριμία μαζί του**.

Ἄλλὰ ποιὸς εἶνε –ἴσως ρωτήση κάποιος–, ποιὸς εἶνε ὁ χῶρος αὐτός, ποιὸς εἶνε ὁ τόπος, στὸν ὁποῖο μποροῦμε νὰ συναντήσουμε τὸν Ἰησοῦ, νὰ τὸν βροῦμε καὶ νὰ τὸν γνωρίσουμε; Ποιὰ εἶνε γιὰ μᾶς σήμερον ἡ «*συκομορέα*», ἀπὸ τὴν ὁποία, σὰν τὸ Ζακχαῖο, θὰ μπορέσουμε, χωρὶς νὰ παρεμβάλλωνται ἐμπόδια, νὰ ἀτενίσουμε τὴ μορφὴ του; Ποιὸς τέλος πάντων εἶνε ὁ **ἱερὸς χῶρος**, στὸν ὁποῖο ψυχὴ καὶ Χριστὸς θὰ συναντῶνται καὶ θὰ ἀνταλλάσσουν τὰ φιλήματα τῆς θείας ἀγάπης;

Ὁ χῶρος αὐτὸς ὁ ἱερὸς δὲν εἶνε κανένας ἄλλος παρὰ μόνο ἡ **ἀγία του Ἐκκλησία**. Ἐκεῖ θὰ δοῦμε τὸ Χριστό, ἐκεῖ θ' ἀκούσουμε τὸ Χριστό, ἐκεῖ θὰ λάβουμε τὴν εὐλογία του! Ἐκεῖ θ' ἀκούσουμε κ' ἐμεῖς τὴν μακαρία ἐκεῖνη διαβεβαίωσι ἀπὸ τὸ στόμα του, τὴν εὐλογημένη φωνὴ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας· «*Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν*» (ἔ.ἀ. 19,9).

***

Ἀγαπητοί μου! Μὴν ἀρκεσθοῦμε καὶ μὴ δώσουμε πίστιν σὲ ὅσα γιὰ τὸν Ἰησοῦ ἀκούμε νὰ λέγωνται ἀπὸ τὰ στόματα ἐκείνων ποὺ **δὲν γνώρισαν ἐπαρκῶς** «τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι». Ὅλες αὐτὲς οἱ πληροφορίες εἶνε ἀσφαλῶς κατώτερες τῆς πραγματικότητος ποὺ κρύβεται μέσα στὸν Ἰησοῦ· αὐτὲς ἄς μᾶς χρησιμεύσουν μόνο σὰν ἀφορμὲς γιὰ τὸν ἀναζητήσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, μιμούμενοι τὴν ἀγία προθυμία τοῦ Ζακχαῖου. Νὰ ξέρουμε ὅτι σὲ ὄλο Του τὸ μεγαλεῖο Τὸν γνωρίζει ὁ θνητός –ὅσο βέβαια εἶνε δυνατὸν ἀνθρωπίνως– μόνο διὰ τῆς ἀγίας του Ἐκκλησίας· μόνο ἀπὸ αὐτὴν, σὰν ἀπὸ ἄλλη «*συκομορέα*», εἶνε δυνατὸν νὰ δοῦμε «τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι»· γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ὅπως εἶπε ὁ ἱερὸς Αὐγουστίνος, εἶνε αὐτὸς «ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**